Vereniging voor behoud van Schaapsdrift e.o.
Schaapsdrifteo@gmail.com

Arnhem, 15 april 2025,

Geachte gemeenteraad,

En weer werd ‘Klein België’ zonder scrupules voor de bus gegooid door de wethouder die probeerde recht te praten wat krom is. Vertrouwen komt te voet en gaat te paard, zo luidt het spreekwoord. Welnu, voor de bewoners van de Schaapsdrift en omgeving gaat het vertrouwen er inmiddels niet op één paard maar op een kudde paarden vandoor.

Wat is het geval? Op woensdag 9 april stond onze buurt opnieuw op de agenda van de Arnhemse gemeenteraad. Was het de 27ste keer? De 28ste? Hoe dan ook, ditmaal ging het om een avondvullende meningsvormende sessie over het met hangen en wurgen tot stand gekomen TAM-Omgevingsplan, of zoals een van de raadsleden het stuk plastisch omschreef: ‘in elkaar geflanst prutswerk’. Die kwalificatie laten we in het midden, maar wat in ieder geval wel in het vele honderden pagina’s dikke document geflanst bleek, is artikel 58 dat de gemeente vrij spel geeft om het plan overal en op essentiële onderdelen – dus niet alleen wat betreft de bouwhoogte – naar believen aan te passen. In de schriftelijke toelichting aan u als raad verbond de wethouder de volgende voorwaarden aan toepassing van het artikel: ‘geen onevenredige aantasting’, ‘bijzondere omstandigheden’, ‘zwaarwegende bezwaren’. Onevenredig, bijzonder, zwaarwegend… Kortom, de stok om de hond mee te slaan is door deze in dit opzicht creatieve politica snel gevonden, zo weten we sinds haar ruime interpretatie van het door u als raad indertijd aangenomen amendement 23A13.

Tijdens de raadsvergadering werd er door een coalitiepartij opgemerkt dat wij, als bewoners van de Schaapsdrift en omgeving, ‘blij zijn’ met het voorliggende TAM-Omgevingsplan. Die indruk behoeft enige nuance, om het zwak uit te drukken. Waar we blij mee zijn, is dat na jarenlange strijd voor behoud van onze huizen de scherpste randjes van het plan zijn afgeslepen en dat er op het bedrijventerrein nieuwe woningen in plaats van oude loodsen komen te staan. Waar we minder blij mee zijn, is dat de vergroening en verduurzaming die de gemeente voor het nieuwe deel van het plangebied voor ogen staat niet geldt voor de bestaande huizen. Waar we evenmin blij mee zijn is dat er nog steeds een substantieel aantal woningen ten prooi valt aan de sloophamer. En wat ons pas echt treurig stemt is de wijze waarop de gemeente nog steeds denkt te moeten communiceren met en over de wijk.

Dat brengt ons op een ander punt dat woensdag 9 april langdurig besproken werd in uw raad: de participatie, die volgens een van de ronkende bijlagen bij het TAM-Omgevingsplan zo vlotjes is verlopen. Hoe voorspoedig het echt ging doen we hieronder graag uit de doeken.

Nadat we het directe overleg met de wethouder vanwege een door ons ervaren vertrouwensbreuk hadden opgeschort, besloten we als vereniging in een later stadium ons constructief op te stellen en toch weer met de gemeente om tafel te gaan. Maar wel op basis van duidelijke afspraken waar we elkaar wederzijds aan zouden houden. Afspraken die onder meer inhielden dat de participatie door de vereniging meer zou behelzen dan het voor de gemeente wettelijk gezien benodigde vinkje. Onder leiding van de onafhankelijke procesbegeleider kwamen de vertegenwoordigers van de gemeente en de representanten van de vereniging tot een akkoord dat werd vastgelegd in een intentieovereenkomst. Eindelijk de lang verwachte doorbraak in de tot dan stroef verlopende gesprekken, dachten we, maar daarmee hadden we buiten de waard gerekend, want tijdens het

eerstvolgende overleg werd ons door de gemeente pardoes een compleet herschreven tekst voorgelegd waarin onze invloed inderdaad gereduceerd was tot het benodigde vinkje. Voor ons de reden om de gesprekken met de gemeente andermaal op te schorten.

De volgende tik die ons nu wordt uitgedeeld, is dat de gemeente geen actieve herinnering blijkt te hebben aan bovengeschetste gang van zaken. Er was ingrijpen door de onafhankelijke procesbegeleider Frans Soeterbroek voor nodig om het geheugen van de gemeentelijk projectleider op te frissen. Citaat uit de mail van Soeterbroek aan deze: ‘Ik heb het idee dat je niet helemaal helder meer hebt hoe een en ander is gelopen. In de bijeenkomst van september brachten jij en Peter een alternatieve versie in voor de intentieovereenkomst die gemeente en bewonersvereniging eerder samen hadden opgesteld. Die intentieovereenkomst was een gezamenlijk document van de ambtenaren (in de persoon van Ronald en jij) en het bestuur van de bewonersvereniging waar we in een aantal sessies aan gesleuteld hebben.’ Soeterbroek, voor alle duidelijkheid: ‘Het is dus niet een voorstel van het bestuur van de bewonersvereniging alleen wat je lijkt te suggereren.’

Op haar even breedsprakige als onnavolgbare wijze hield de portefeuillehouder op 9 april de suggestie in stand dat de zaken niettemin anders zouden liggen. Daarmee gooide ze in feite niet alleen de bewonersvereniging maar ook haar eigen ambtenaren wederom voor de bus. Met verbijstering hebben we als aanwezigen in de raadszaal en thuis voor het scherm kennisgenomen van dit verbluffende staaltje machtspolitiek. Zoals we ook met kromme tenen hebben geluisterd naar haar opvatting dat de bijlage over participatie niet alleen berust op de gesprekken met onze vereniging maar een veel bredere basis heeft. Zeker, na twee jaar in het ongewisse te zijn gelaten, zocht de gemeente eindelijk incidenteel contact met een paar ondernemers en huurders in het gebied, maar met onze vereniging heeft de gemeente de afgelopen drie jaar tientallen keren om de tafel gezeten. Waarbij we er als extra geheugensteuntje voor de betrokkenen in het stadhuis graag op wijzen dat we als vereniging meer dan honderd leden vertegenwoordigen, dus hoe breed wil je het hebben?

Connie Palmen zei ooit: ‘Vertrouwen is iets eenmaligs, vertrouwen kan maar één keer beschaamd worden.’ Ze had het mis: bij ons is het de gemeente Arnhem al drie keer gelukt.

Met vriendelijke groet,

Bestuur en leden van de Vereniging voor Behoud van Schaapsdrift en omgeving

